

SAVET ZA ŠTAMPU
Ulica Kraljice Natalije br. 28
11000 Beograd

ŽALILAC: VERAN MATIĆ, žalba podneta lično bez punomoćnika

**PODNOŠILAC
ODGOVORA**

NA ŽALBU: DIGITAL MEDIA NETWORK DOO BEOGRAD-NOVI BEOGRAD, ulica Milentija Popovića br. 9, Mermerni hol objekta B Severna strana, Beograd-Noví Beograd, matični broj 21574449, PIB 111931913, izdavač medija 24SEDAM, koga zastupa direktorka Margareta Stanić, čiji je punomoćnik advokat Ivana Perišić, iz Beograda, ulica Gandijeva br. 141/12, po punomoćju u spisima predmeta.

ODGOVOR NA ŽALBU ZBOG POVREDE KODEKSA NOVINARA

Podnosilac odgovora na žalbu je kao izdavač medija 24SEDAM primio Žalbu podnetu Savetu za štampu od dana 08.02.2026.godine, te se na istu blagovremeno izjašnjava kako sledi.

Podnosilac odgovora na žalbu, osporava navode iz žalbe od dana 08.02.2026.godine koja mu je dostavljena na odgovor.

Naime, predmetnom žalbom žalilac zahteva da Savet za štampu utvrdi da su prekršeni članovi Kodeksa novinara, a u vezi članka objavljenog na portalu 24sedam.rs dana 07.02.2026. godine, pod naslovom „Veran Matić i obojena revolucija: Od medijske platforme do političke poluge (FOTO/VIDEO)“.

Međutim, ovakva žalba je neosnovana i neutemeljena.

Žalilac se sam potpisuje u žalbi kao predsednik Upravnog odbora Asocijacije nezavisnih elektronskih medija (ANEM) i član Stalne radne grupe za bezbednost novinara. A Podnosilac odgovora dodaje i : predsednik Komisije za istraživanje ubistava novinara, izvršni direktor Srpskog filantropskog foruma, upravitelj Fonda B92, glavni i odgovorni urednik i vlasnik portala javniservis.net, član je UO Centra za integraciju mladih (Sklonište za decu ulice) i magazina Lice u lice.

Imajući u vidu sve funkcije koje obavlja, u pogledu pisanja u članku, u skladu sa slobodom medija, mediji imaju pravo na iznošenje mišljenja, a naročito za teme od javnog interesa i lica sa ovim brojem funkcija. Posmatrano u kontekstu u kome je objavljen tekst, određeni delovi predstavljaju vrednosne sudove koji ne podležu dokazivanju i koji su kao takvi zaštićeni pravom na iznošenje mišljenja u smislu člana 10. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, te imajući u vidu da se pisalo o temi koja je od javnog interesa dozvoljena su i izvesna preterivanja od strane novinara (ako ih ima, ovde ih nema), kao i da novinari nemaju obavezu da utvrđuju istinitost činjenica na isti način kao i državni organi, već da u izvesnoj meri ukažu na događaje iz prakse o kojima govore. Sa druge strane Žalilac o čijim radnjama se govori, mora računati na određenu kritiku javnosti i pokazati veći stepen tolerancije. Posebno ako se uzme u obzir da je

ADVOKAT
IVANA PERIŠIĆ

+381 60 4466156
advokat.ivanaperisic@gmail.com

BEOGRAD
Gandijeva 141/12

reč o novinaru sa svim navedenim funkcijama koji o sebi govori kao o licu sa velikim uticajem u svojoj sredini, te je na novinarima da kritički posmatraju rad lica, sa širokim uticajem.

Dajemo i primer iz prakse. Prema predmetu Bodrožić protiv Srbije-presudi Evropskog suda za ljudska prava, uvredljive reči (I da postoje ovde, a ne postoje) ne treba tumačiti kao činjenične navode, već kao mišljenje koje je bilo reakcija na ponašanje i izjave Tužioca povodom protesta koji se navode u samom članku.

„Sud smatra da to što se neko nazove fašistom, nacistom ili komunistom, ne može samo po sebi da se izjednači sa činjeničnim stanjem o političkoj pripadnosti tog lica (videti, mutatis mutandis, Feldek protiv Slovačke, citiran u gornjem tekstu, stav 86.). 53.S obzirom na gore navedeno, Sud nalazi da izrazi koje je podnosilac predstavke upotrebio ne mogu a da se ne tumače kao vrednosni sud, čija verodostojnost ne podleže dokazu. Takvi vrednosni sudovi mogu biti preterani u nedostatku činjenične osnove, ali u svetlu gore navedenih Sud smatra da to što se neko nazove fašistom, nacistom ili komunistom, ne može samo po sebi da se izjednači sa činjeničnim stanjem o političkoj pripadnosti tog lica (videti, mutatis mutandis, Feldek protiv Slovačke, citiran u gornjem tekstu, stav 86.).

54.Sud dalje primećuje da su granice prihvatljive kritike šire u vezi sa nekim političarem od onih u vezi sa privatnim pojedincem. Međutim, čak se i **privatni pojedinci izlažu javnom ispitivanju kada se pojave na sceni javne debate** (videti Jerusalem protiv Austrije, citiran u gornjem tekstu, st. 38 - 39.). U predmetnom slučaju, Sud primećuje da je J. P. izgleda bio dobro poznata javna ličnost, koji je u jednom trenutku čak imao i javnu funkciju (videti stav 7. u gornjem tekstu). U svakom slučaju, pošto je objavio knjigu sa temom od velikog javnog interesa i pošto se pojavio na lokalnoj televiziji, on mora da je znao da je mogao biti izložen oštroj kritici velikog broja gledalaca. On je, prema tome, bio obavezan da pokaže veći stepen tolerancije u ovom kontekstu (videti, mutatis mutandis, Oberschlick protiv Austrije (broj 2), presuda od 1. jula 1997. godine, Izveštaji 1997-IV, st. 31 - 33.). Štaviše, član 10. štiti ne samo „informacije“ ili „ideje“ koje su povoljne ili se smatraju neuvredljivim, već i one koji vređaju, šokiraju ili uznemiravaju (videti, među mnogim drugim autoritetima, Castells protiv Španije, 23. april 1992. godine, stav 42., serija A broj 236, i Vogt, citiran u gornjem tekstu, stav 52.).

Prema našem primenjujućem zakonu, informacija iz privatnog života, odnosno lični zapis može se izuzetno objaviti bez pristanka lica iz čl. 90. ovog zakona ako u konkretnom slučaju interes javnosti da se upozna sa informacijom, odnosno zapisom preteže u odnosu na interes da se spreči objavljivanje. Smatra se da interes javnosti preteže u odnosu na interes da se spreči objavljivanje informacije iz privatnog života, odnosno ličnog zapisa lica, naročito:

- 1) ako je to lice informaciju, odnosno zapis namenilo javnosti, odnosno dostavilo mediju u cilju objavljivanja;
- 2) ako se informacija, odnosno zapis, odnosi na ličnost, pojavu ili događaj od interesa za javnost, posebno ako se odnosi na nosioca javne ili političke funkcije, a objavljivanje informacije je u interesu nacionalne bezbednosti, javne sigurnosti ili ekonomske dobrobiti zemlje, radi sprečavanja nereda ili zločina, zaštite zdravlja ili morala, ili zaštite prava i sloboda drugih;

3) ako je lice svojim javnim izjavama, odnosno ponašanjem u privatnom, porodičnom ili profesionalnom životu privuklo pažnju javnosti i na taj način dalo povoda za objavljivanje informacije, odnosno zapisa.

Pritom, navodi se da insinuacije bez dokaza da se u članku ekonomski i politički interesi izdavača utiču na uređivačku politiku, te dda ne smeju tu odgovornost da podrede interesima drugih: izdavača, korporacija, vlada i drugih državnih organa predstavlja svojevrsnu klevetu za koju se ovde Podnosilac tereti.

Podnosilac zahteva da se napred navedeno uzme u obzir, kao i da navedena žalba nema nijedan dokaz nego se generalno piše o nekoj povredi prava. Ukoliko Savet usvoji ovu žalbu direktno postupa protivno zakonom datom slobodi medija.

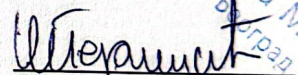
A najvažnije od svega koji je cilj ove žalbe kad Žalilac neće mirno rešenje spora?

I na kraju, Podnosilac ističe da se Žalilac nije obraćao redakciji, te da ispravku informacije nije tražio a ni podnosio zahtev za objavom odgovora u kome tvrdi da su informacije neistinite.

Smatrajući da nije prekršio kodeks novinara, podnosilac odgovora na žalbu te moli Savet za štampu da uzme u obzir navode iz dostavljenog odgovora, te postupi u dobroj veri odbijanjem žalbe.

U Beogradu, dana 20.02.2026. godine

**PUNOMOĆNIK
PODNOŠIOCA ODGOVORA NA ŽALBU**

Advokat Ivana Perišić

**ADVOKAT
IVANA PERIŠIĆ**

+381 60 4466156
advokat.ivanaperisic@gmail.com

**BEOGRAD
Gandijeva 141/12**